

بخش اول - تعاریف

ماده ۱ - در این آیین‌نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:
الف - روستایی: کسی که به طور ثابت در روستا ساکن است. تعریف روستا مطابق قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری - مصوبات کشوری - مصوب ۱۳۶۲ - می‌باشد.
ب - عشایر: ساکنان بخش عشایری موضوع ماده (۵) قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری - مصوب ۱۳۶۲.
پ - منطقه: کل یا قسمتی از روستاها یا بخشهای عشایری یک یا چند استان.
ت - بیمه شده: سرپرست خانوار که با پرداخت مبالغی به عنوان حق بیمه، حق استفاده از مزایای مقرر را دارد.

ث - حق بیمه: درصدی از درآمد مقطوع روستاییان یا عشایر هر منطقه که به حکم این آیین‌نامه و از بابست هر بیمه‌شده به صندوق پرداخت می‌گردد.
ج - بیماری: وضع غیرعادی جسمی یا روحی که انجام خدمات درمانی را ایجاب می‌کند.
چ - حادثه: اتفاقی پیش‌بینی نشده که تحت تأثیر عامل یا عوامل خارجی به صورت ناگهانی رخ می‌دهد و موجب صدمه به جسم یا روان بیمه‌شده می‌گردد.
ح - از کارافتادگی کلی: کاهش قدرت کار بیمه شده در نتیجه بیماری و یا حادثه به نحوی که پس از انجام خدمات درمانی و توانبخشی طبق نظر کمیسیونهای پزشکی توانایی کار خود را بیش از ۶۶٪ از دست داده باشد.
خ - پیروی: حالت بیمه‌شده‌ای که بیش از ۶۵ سال تمام داشته باشد.
د - مستمری: وجهی که طبق شرایط مقرر به منظور جبران قطع تمام یا قسمتی از درآمد مقطوع به بیمه شده و در صورت فوت او برای تأمین معیشت بازماندگان وی به آنان پرداخت می‌شود.
ذ - صندوق: صندوق بیمه اجتماعی روستاییان و عشایر وابسته به وزارت رفاه و تأمین اجتماعی.

بخش دوم - مشمولان

ماده ۲ - کلیه افراد روستایی و عشایر سرپرست خانوار و نیز دریافت‌کنندگان مستمریهای پیری، از کارافتادگی کلی و فوت مشمول این آیین‌نامه می‌باشند.
ماده ۳ - حداکثر سن برای عضویت در صندوق برای مردان ۵۰ سال و برای زنان ۴۵ سال تعیین می‌گردد. در مورد مشمولانی که طبق مقررات سوابق پرداخت حق بیمه در سایر صندوقها داشته باشند و آن را مطابق مقررات به این صندوق منتقل کنند، به‌ازای هر سال سابقه انتقالی، یک سال به سن مزبور اضافه خواهد شد.
ماده ۴ - روستاییان یا عشایری که در تاریخ لازم‌الاجرا شدن این آیین‌نامه مشمول مقررات سایر صندوقها و یا نظامهای بیمه‌ای دیگر می‌باشند، از مشمول مقررات این آیین‌نامه مستثنی و همچنان تابع صندوق متبوع خود خواهند بود.
ماده ۵ - نقل و انتقال سوابق پرداخت حق بیمه شدگان مشمول این آیین‌نامه به صندوقهای بیمه‌ای

دیگر و بالعکس تابع قوانین و مقررات مربوط به نقل و انتقال بین صندوقها خواهد بود. ماده ۶ - گسترش و تعمیم بیمه به روستاییان و عشایر تدریجی و برحسب مناطق یا مشاغل با پیشنهاد هیأت مدیره صندوق و تصویب وزیر رفاه و تأمین اجتماعی براساس قراردادی خواهد بود که بین صندوق و بیمه شده تنظیم می گردد. ضوابط مربوط و نمونه قرارداد بیمه همگانی روستاییان و عشایر با پیشنهاد هیأت مدیره و تأیید وزارت رفاه و تأمین اجتماعی به تصویب شورای عالی رفاه و تأمین اجتماعی می رسد.

بخش سوم - منابع مالی

ماده ۷ - منابع مالی برنامه بیمه اجتماعی روستاییان و عشایر به شرح زیر می باشد:
الف - ۵٪ درآمد مقطوع منای محاسبه حق بیمه منطقه به عنوان حق بیمه سهم بیمه شده و دو برابر آن به عنوان سهم و کمک دولتی.
ب - سهم دولت بابت بیمه خدمات درمانی
پ - سود حاصل از سرمایه گذاری وجوه و ذخایر متعلق به صندوق
ت - کمکها و هدایا و سایر منابع موضوع ماده (۷) قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی.
ماده ۸ - در سالهایی که به تشخیص مراجع ذیصلاح خشکسالی در منطقه یا روستایی اعلام می گردد و یا در مواقع بروز حوادث غیرمترقبه و آفت زدگی و یا مرگ و میر دام و تا رفع عوارض ناشی از آن، پرداخت سهم مشارکت روستاییان و عشایر در آن منطقه یا روستا حسب اعلام وزارت رفاه و تأمین اجتماعی و تأیید شورای عالی رفاه و تأمین اجتماعی به عهده دولت خواهد بود.
ماده ۹ - نحوه تعیین منطقه، درآمد مقطوع روستاییان و عشایر هر منطقه، نحوه وصول حق بیمه و مشارکت دستگاهها و نهادهای مستقر در روستا و نیز استفاده از خدمات مؤسسات کارگزاری براساس ضوابطی خواهد بود که توسط وزارت رفاه و تأمین اجتماعی با همکاری دستگاههای ذی ربط تهیه و به تصویب شورای عالی رفاه و تأمین اجتماعی می رسد.

بخش چهارم - تعهدات

ماده ۱۰ - بیمه های اجتماعی موضوع این آیین نامه شامل موارد زیر می باشد:
الف - خدمات درمانی
ب - از کارافتادگی کلی
پ - پیری
ت - فوت
ماده ۱۱ - بیمه شده با پرداخت ۱۰٪ حق بیمه سرانه خدمات درمانی مصوب هیأت وزیران دفترچه بیمه خدمات درمانی دریافت خواهد نمود و بقیه سرانه به عنوان کمک و سهم دولت توسط دولت پرداخت خواهد شد.
ماده ۱۲ - نحوه پرداخت فرانشیز در خدمات سرپایی و بستری و سایر موارد تابع مقررات موجود خواهد بود.
ماده ۱۳ - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مکلف است همچنان نسبت به ارائه خدمات

بهداشتی و درمانی مقرر به روستاییان و عشایر طبق مقررات اقدام نماید و تحت پوشش بودن افراد طبق این آیین نامه، موانع از برخورداری از خدمات مزبور نخواهد بود.

ماده ۱۴ - بیمه شدگانی که طبق نظر پزشک معالج غیرقابل علاج تشخیص داده می شوند پس از انجام خدمات درمانی و خدمات توانبخشی، چنانچه طبق نظر کمیسیونهای پزشکی توانایی کار خود را بیش از ۶۶٪ از دست بدهند، از کارافتاده کلی شناخته می شوند.

ماده ۱۵ - نحوه تشکیل کمیسیونهای پزشکی به موجب آیین نامه ای خواهد بود که توسط صندوق تهیه و به تأیید وزارت رفاه و تأمین اجتماعی خواهد رسید.

ماده ۱۶ - برخورداری از مستمری از کارافتادگی کلی ناشی از کار بدون در نظر گرفتن مدت پرداخت حق بیمه و از کارافتادگی کلی ناشی از بیماری یا حادثه غیرناشی از کار مستلزم داشتن حداقل یک سال سابقه پرداخت حق بیمه متضمن ۹۰ روز ظرف یک سال قبل از وقوع حادثه غیرناشی از کار یا شروع بیماری خواهد بود.

ماده ۱۷ - در صورتی که بیمه شده بیش از ۶۵ سال تمام سن داشته باشد، با داشتن حداقل ۱۵ سال سابقه پرداخت حق بیمه مشمول دریافت مستمری پیری خواهد بود.

ماده ۱۸ - در صورت فوت بیمه شده و یا دریافت کننده مستمری پیری و از کارافتادگی کلی، بازماندگان واجد شرایط وی از مستمری بازماندگان برخوردار خواهند شد.

ماده ۱۹ - میزان مستمری به شرح زیر می باشد:

الف - میزان مستمری از کارافتادگی کلی، مستمری پیری و مستمری بازماندگان بیمه شده متوفی عبارتست از ۳۵۱ میانگین درآمد مبنای محاسبه حق بیمه ظرف دو سال آخر پرداخت حق بیمه هر منطقه ضرب در سنوات پرداخت حق بیمه.

ب - در مورد مستمری بگیران از کارافتاده کلی و پیری، میزان مستمری قابل پرداخت به بازماندگان واجد شرایط معادل مستمری حین فوت خواهد بود.

پ - در هر حال میزان مستمری از کارافتادگی کلی، پیری و مجموع مستمری بازماندگان نباید از ۳۲ درصد مقطوع مبنای محاسبه حق بیمه هر منطقه در سال استحقاق دریافت مستمری کمتر باشد.

ت - میزان مستمریهای موضوع این آیین نامه هر سال مطابق با نرخ تورم اعلام شده توسط بانک مرکزی ایران توسط کمیسیون رفاه می گردد.

ث - افراد خانواده بیمه شده برای استفاده از خدمات درمانی و مستمری بازماندگان و سهم مستمری هر یک از بازماندگان واجد شرایط و نیز تعیین بازماندگان واجد شرایط مطابق قانون تأمین اجتماعی و تغییرات و اصلاحات بعدی آن خواهد بود.

بخش پنجم - ساختار، وظایف و ارکان

ماده ۲۰ - صندوق بیمه روستاییان و عشایر وابسته به وزارت رفاه و تأمین اجتماعی به منظور اجرای برنامه بیمه اجتماعی روستاییان و عشایر دارای وظایف و اختیارات مشروح زیر خواهد بود:

الف - تعمیم و گسترش بیمه روستائیان و عشایر به افراد مشمول.
ب - جمع‌آوری و تمرکز کلیه وجوه موضوع صندوق بیمه روستائیان و عشایر.
پ - سرمایه‌گذاری و بهره‌برداری از وجوه جاری و ذخیره شده.
ت - انجام تعهدات موضوع آیین‌نامه.
ماده ۲۱ - سازمان بیمه خدمات درمانی براساس ضوابطی که توسط وزارت رفاه و تأمین اجتماعی پیشنهاد و به تصویب شورای عالی رفاه و تأمین اجتماعی خواهد رسید، به عنوان کارگزار، امور اجرایی مربوط به بیمه خدمات درمانی روستائیان را عهده‌دار خواهد بود.
ماده ۲۲ - ارکان صندوق مطابق ماده (۱۷) قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی خواهد بود.
ماده ۲۳ - هیأت‌انبار مرکب از ۱۱ نفر عضو به ترتیب مذکور در ماده (۱۷) قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی با ریاست وزیر رفاه و تأمین اجتماعی خواهد بود.

وظایف و اختیارات هیأت‌انبار به شرح زیر خواهد بود:
الف - پیشنهاد خط مشیها و برنامه‌های صندوق به وزارت رفاه و تأمین اجتماعی.
ب - پیشنهاد بودجه سالانه صندوق به وزارت رفاه و تأمین اجتماعی.
پ - بررسی و تصویب تشکیلات سازمانی صندوق به پیشنهاد هیأت‌مدیره و ارسال آن به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور جهت تأیید نهایی.
ت - تعیین حقوق و مزایای اعضای هیأت‌مدیره و هیأت نظارت در چارچوب قانون.
ث - تصویب آیین‌نامه‌های معاملات، مالی و اس‌تخدامی صندوق در چارچوب قانون.
ماده ۲۴ - ترکیب هیأت‌مدیره و هیأت نظارت و نحوه انتخاب مدیرعامل و اعضای هیأت‌مدیره و هیأت نظارت مطابق قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی و اصلاحات بعدی آن خواهد بود. احکام انتصاب رئیس‌هیأت‌مدیره، مدیرعامل و رئیس هیأت نظارت توسط وزیر رفاه و تأمین اجتماعی صادر خواهد شد.
ماده ۲۵ - ترازنامه سالانه و گزارش مالی باید حداکثر تا شهریورماه سال بعد به هیأت‌انبار و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی ارسال گردد. هیأت‌مدیره موظف است ظرف حداکثر ۳۰ روز از تاریخ وصول نظرات هیأت نظارت رابرسی و توجیهات خود را به هیأت‌انبار و وزارت مذکور تقدیم نماید.
ماده ۲۶ - جمع هزینه‌های اداری و مدیریت و حقوق و مزایای کارکنان نبایستی از ۵٪ کل درآمدهای صندوق تجاوز نماید.

فهم مقدمه و دانش پایه هوش مصنوعی برای یادگیری این حوزه بسیار مهم است دلایل آن عبارتند از

ادراک مفاهیم اصلی

تعریف و هدف فهم اینکه هوش مصنوعی چیست و چرا اهمیت دارد به درک اهداف و کاربردهای آن کمک می‌کند

اصطلاحات کلیدی اصطلاحاتی مانند یادگیری ماشین شبکه‌های عصبی و الگوریتم‌ها پایه‌های هوش مصنوعی هستند بدون درک این مفاهیم موضوعات پیشرفته گیج‌کننده خواهند بود

۲ ایجاد زمینه و درک بهتر

یادگیری تاریخچه و تکامل هوش مصنوعی به شما کمک می‌کند مسیر پیشرفت و پتانسیل‌های آن را ببینید و چشم‌انداز آینده را بشناسید

آشنایی با دسته‌بندی‌های هوش مصنوعی مانند هوش مصنوعی محدود و هوش عمومی به درک گستره و محدودیت‌های این حوزه کمک می‌کند

۳ یادگیری ابزارها و تکنیک‌ها

دانش پایه به شما این امکان را می‌دهد که ابزارها زبان‌ها و پلتفرم‌های متداول مثل پایتون تنسرفلو یا پای‌تورچ را بشناسید

مفاهیمی مانند پیش‌پردازش داده‌ها الگوریتم‌ها و آموزش مدل‌های ساده برای ساخت و استفاده مؤثر از سیستم‌های هوش مصنوعی ضروری هستند

۴ درک مفاهیم اخلاقی و عملی

شناخت اخلاقیات هوش مصنوعی مانند تعصب حریم خصوصی و شفافیت به شما کمک می‌کند سیستم‌های مسئولانه طراحی کنید

چالش‌های عملی مانند مقیاس‌پذیری و پیاده‌سازی در دنیای واقعی را بهتر درک خواهید کرد

۵ پایه ریزی برای موضوعات پیشرفته

موضوعات پیشرفته‌ای مانند یادگیری عمیق یادگیری تقویتی و بینایی کامپیوتری به دانش مفاهیم پایه‌ای مانند آمار الگوریتم‌ها و برنامه‌نویسی نیاز دارند

با شروع از مقدمه و مفاهیم پایه می‌توانید به جای مواجه شدن با پیچیدگی‌ها به شکلی نامنظم، مسیر یادگیری خود را به صورت ساختاریافته و معنادار پیش ببرید